

هو الحكيم

!

عنوان:

آیا هر کشف مطابق واقعی رحمانی است؟!

دکتر جید باقر پور کاشانی

SERATEHAGHI

می فرماید؛ ما عقل را حجت
و ترازویی برای سنجش می دانیم،
این حرف، حرف درستی است،
و همچنین رؤیا و کشف صادقه
را مؤید حجت الهی می دانیم،
لذا معتقدیم رؤیای صادقانه
باید مؤید نص تشخیصی باشد
و اگر نباشد رحمانی محسوب نمی شود.

اما سوال این است که شما
عقیده‌ی خود بر عدم حجیت رؤیا
را از کدام عقل و کلام وحی گفتید؟

ببینید این مطلب،
مطلوب درستی است،

اما این مطلبی که ایشان گفتند
در حقیقت نقض کرده‌اند نسبت به
ادعا‌های بالا! ایشان می‌گن ما چه
خوابی را قبول داریم؟ چه کشفی را قبول داریم؟
می‌گه آن که مطابق عقل باشه، آن که مطابق وحی باشه،
پس هر کشفی را، هر خوابی را ما باید عرضه بکنیم
به عقل و وحی، که بفهمیم این کشف رحمانی است
یا شیطانی! خب این که حرف درستی است،
ما هم این رو می‌گیم! اگر شما این
خواب را عرضه کردی
به وحی، اگر ضد عقل و وحی
باشه که این شیطانی است،
تا این جا ما با شما هم ردیفیم.

به علاوه که شما اینجا یک
مسئله‌ای را گفتی که حرف‌های خودتان را نقض
کردید. ببینید شما می‌گید
که میزان در حقیقت عقل و
شرع است، ما چیزی را که با
عقل و شرع بسازه، خوابی که، کشفی که با عقل و
شرع بسازه... خب پس وقتی
این طوری شد آقا کشف و خواب میزان نیست،
جناب احمدالحسن لازم نیست
که به این ترتیب
از خدا و رسولانش از طریق
وحتی در رؤیا و کشف بشنوند!

چرا از طریق رؤیا و کشف؟
از طریق قرآن و عترت بره بشنوه،
از طریق حکم عقل بره دینش را بیابه،
خداش را بشناسه، چرا از این طریق! که بعداً ما
بخوایم خواب و کشف را عرضه کنیم به حکم عقل،
و عرضه کنیم به قران و حدیث،
خب این چه کاری است!
ما از همان اول میریم از قرآن و حدیث دینمان
را می‌گیریم، خدامون را می‌شناسیم،
مستخلف خودمون را می‌شناسیم.
اگر بنا باشه هر کشف و خوابی
عرضه بشه به قرآن و عترت و عقل
و اگر مطابقت بکنه، اون رحمانی

باشه از او بگیریم این چه کاری است!
خب از خود قرآن و عقل و حدیث
میریم می‌گیریم، اصلاً کشفی بشه
یا نشه، چه تفاوتی این وسط!
اما نکته‌ای که می‌خواه بگم این
است، اشتباهی که کردن این است:
می‌گه اگر چنانچه خواب و کشف،
مطابق حقیقت باشد این کشف رحمانی است!
مگر در ارتباط با آیت الله سید موسی زرآبادی
آن چیزی که به مکاشفه در خارج می‌دید،
مردم را می‌دید این‌ها ضد عقل بود؟!
ضد تجربه بود؟!

همه را عین واقعیت داره می بینه.

پس این که شیطان عین واقعیت را به یک نفر
نشان بده، دلیل بر این نیست که آن کشفی که
داشته این کشف، کشف رحمانی هست.

مرحوم آیت الله سید موسی زرآبادی
تمام دور و برش را می دید، کسانی هم..
گزارش‌هایی هست که می‌آمدن بیرون، خبر می‌داد،
تعجب می‌کردن، می‌گفتن آقا مگه
شما تو کوچه بودی؟ عین حقیقت را بهش نشان می‌داد!
اما عین حقیقت را که نشان می‌داد
که مطابق حس بود، مطابق عقل بود،
مطابق وجدان بود، مطابق
حقیقت بود، تمام این‌ها بود،

اما این کشف، کشف رحمانی نبود،
کشف شیطانی بود.

این‌ها مقدماتی بود که می‌خواست
اعطاء بکنه، جلب رضایت این آقا
شیخ را بکنه که بعداً بهش بگه که
چی؟ اعمال ظاهریت را کنار بگذار!

پس دقت بکنید اشکال پنجم را!
می‌فرمایند؛ ما عقل را حجت و
ترازویی برای سنجشمنی دانیم،
همچنین رؤیا و کشف صادقانه را مؤید
حجج الهی می‌دانیم، پس این‌ها شد فقط چی؟

در تأیید، کشف شد در تأیید
حکم عقل، در تأیید حکم وحی.

لذا معتقدیم رؤیای صادقه باید مؤید
نص تشخیصی باشد، این هم درست است.
یعنی اگه چنانچه خواب، خواب صادقه باشه،
کشف، کشف صادقه باشه، اینجا باید با
نص مخالفت نکنه، تا اینجا هم درست است.
اما آیا هر تطابقی دلیل بر رحمانی بودنش است؟
هر کشف رحمانی، مطابقت با نص می کنه،
اما هر کشف درستی، کشف رحمانی نیست!
نکته اینجا این است. و اگر نباشد رحمانی
محسوب نمی شود تا اینجا درست است.
اگر چنانچه کشف و خوابی ضد دین باشه این
رحمانی نیست، اما اگر ضد دین نباشه چی؟
نمی دانیم رحمانی یا شیطانی است!

اما سوال این است که
شما عقیده‌ی خود را به
عدم حجیت رؤیا را از
کدام عقل و یا کلام وحی گرفتی!
غیر معصوم دیگه..

دلیل بر این که غیر معصوم است
و در آن خطأ است،
داریم می‌بینیم
که چنین کاری را داره انجام می‌ده.